

نبرد خلق

مرگ بورژوازم خمینی
زنده باد صلح و آزادی

کارگران و زحمتگشان
متحد شوید

ارگان
سازمان چریک های فدایی خلق ایران

صفحه ۱۲

دوره چهارم سال دهم - اول خرداد ماه ۱۳۷۳

شماره ۱۰۸

دیدارهای رئیس جمهور دوران انتقال

روز ۲۸ فروردین ۷۳، آقای مالکوم هارپر، رئیس مجمع هواداران سازمان ملل در انگلستان با خانم سریم رجوی در محل اقامت ایشان دیدار و گفتگو نمود. در این دیدار آقای هارپر با تاکید بر نگرانی مدافعان حقوق بشر در انگلستان از استمرار نقض حقوق بشر در ایران گفت: برای ما بسیار مهم است که مردم را نسبت به آنچه در ایران می گذرد آگاه کرده و این پیام را به آنها برسانیم که در ایران، مقاومتی وجود دارد که برای ایرانی آزاد و دمکراتیک و عادلانه مبارزه می کند. خانم سریم رجوی ضمن قدردانی از حمایتهای مجامع مدافع حقوق بشر در اروپا پیرامون وضعیت پناهندگان سیاسی در کشورهای اروپایی گفت: باید تلاش همه جانبه ای به عمل آورد تا راه برای آن دسته از مردم که بخاطر سرکوب آخوندها ایران را ترک کرده اند، باز شود و آنان بتوانند تا سرنگونی این رژیم قرون وسطایی در آرامش و آسایش بسر برند.

افقی جدید در مقابل افریقای جنوبی

افشین - ج
صفحه ۹

تلگرام تبریک آقای مسعود رجوی به آقای نلسون ماندلا

مسئول شورای ملی مقاومت ایران طی تلگرامی پیروزی تاریخی مردم آفریقای جنوبی بر آپارتاید و انتخاب آقای نلسون ماندلا را به عنوان اولین رئیس جمهور آفریقای جنوبی بدون آپارتاید را به آقای نلسون ماندلا تبریک گفت. در تلگرام تبریک آقای مسعود رجوی که در تاریخ ۵ - ۹۴ ارسال شده، مسئول شورای ملی مقاومت ایران اظهار امیدواری نموده که با پیروزی مقاومت مردم ایران علیه رژیم قرون وسطایی خمینی، جهان شاهد پایان گرفتن آپارتاید جنسی و مذهبی مستقر در ایران نیز باشد.

فراخوان شورای ملی مقاومت ایران به تظاهرات برای بزرگداشت قیام ۳۰ تیر و همبستگی با مقاومت

در صفحه ۴

مروری بر جنبش کارگری در سال ۷۲

در صفحه ۵

یک سند تاریخی

قطعه نامه راهپیمایی اول ماه

مه (۱۳۵۸)

در صفحه ۷

قرارداد خودمختاری فلسطینیا

* قرارداد خودمختاری فلسطینیا در ۱۴ اردیبهشت ۷۳ توسط اسحاق رابین و یاسر عرفات امضا شد.

در صفحه ۳

ایران زمین منتشر شد

در این شماره:

- * رویدادهای تاریخی
- * شهدای فدایی تیرماه
- * اعتراضات دانشجویی
- * قتل فجیع یک دختر دانشجوی کردستان
- * سلمان رشدی

سرنگونی رژیم و ضرورت تشکیل دولت موقت انقلابی ۵- طرح خودمختاری برای کردستان

در شماره های گذشته نبرد خلق مطالبی پیرامون ضرورت سرنگونی رژیم آخوندها و ایجاد دولت موقت نوشته شد. در چهاربخشی که قبلاً چاپ شده، توضیح داده شد که بدون سرنگونی رژیم خمینی، تحقق صلح، آزادی، پیشرفت و عدالت اجتماعی میسر نیست و بنابراین برای سپردن قدرت به دست مردم از طریق یک انتخابات آزاد و کاملاً دمکراتیک و ایجاد مجلس مؤسسان که مردم بتوانند سرنوشت خودشان را تعیین کنند، ضرورت دارد که اولاً رژیم جمهوری اسلامی سرنگون شود و ثانیاً یک دولت موقت برای مدتی محدود اداره امور کشور را در دست گیرد. این دو مسأله کاملاً در پیوند با هم قرار داشته و یکی بدون دیگری معنی و مفهوم ندارد و اینکه شورای ملی مقاومت ایران، اساساً برای سرنگونی رژیم خمینی و انجام مجلس مؤسسان تشکیل شده و برای این به مدت ۶ ماه اداره امور کشور را از طریق دولت موقت در اختیار می گیرد. در نوشته های قبلی دیدگاههای شورا در رابطه با دمکراسی و حقوق سیاسی و اجتماعی مردم، دیدگاه شورا پیرامون مسأله آزادی و برابری زن و مرد و آزادی مذهب و نیز اعتقاد شورا بر استقرار یک دولت غیر مذهبی و غیر ایدئولوژیک در ایران از طریق بررسی مصوبات و طرح های شورای ملی مقاومت ایران توضیح داده شد. در این شماره به بررسی طرح شورای ملی مقاومت پیرامون خودمختاری کردستان ایران پرداخته می شود. در صفحه ۲

اطلاعیه:

تحویل پناهندگان ایرانی
از جانب دولت ترکیه
را محکوم می کنیم

هرچه گسترده تر باد مبارزه مسلحانه انقلابی برای سرنگونی رژیم خمینی

سرنگونی رژیم و ضرورت تشکیل دولت موقت انقلابی

۵- طرح خودمختاری برای کردستان ایران

از صفحه ۱

مردم کردستان ایران همواره در جنبش‌های بومی بخش مردم ایران علیه امپریالیسم و ارتجاع داخلی شرکت داشته و در این راه قربانیان بسیار داده‌اند. در مقابل انواع ستم و سرکوب دولتهای مرکزی، کردهای ایران همواره بر دو اصل در حرف و عمل تاکید کرده‌اند. اصل اول آنکه کردهای ایران خود را جزء جدایی‌ناپذیر کشور ایران دانسته‌اند. اصل دوم آنکه کردهای ایران خواهان رفع ستم ملی و به رسمیت شناختن حقوق مساوی با ملیتهای ساکن ایران

بخشهای مختلف کشور که خواستار سرنگونی رژیم و تحقق خواسته‌های بر حق خود هستند، بلکه از جانب رژیم حاکم و مدافعان علنی و پنهان آن است. همانطور که تجربه هم نشان داد بر خلاف ادعای خمینی، این کردها نبودند که خرمینا را آتش می‌زدند، بلکه این خود خمینی و مزدورانش بودند که آتش به خرمینا هستی مردم ایران زدند و با جنگ، سرکوب و توسعه تروریسم بزرگترین خیانت و جنایت را در حق مردم ایران و منافع ملی و وحدت ملی مردم

«کلیه حقوق و آزادیهای مصرح در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین‌المللی مربوط به آن، نظیر آزادی عقیده و بیان، آزادی مطبوعات، آزادی تشکیل و فعالیت احزاب و سازمانهای سیاسی، اتحادیه‌ها و شوراهای کارگری، دهقانی و صنفی، انجمنهای دموکراتیک، آزادی انتخاب شغل و محل اقامت، آزادی مذهب در کردستان خودمختار، همانند دیگر نقاط ایران تضمین می‌شود...»

ماده ۸ طرح

بوده و این دو اصل را در شعار «دمکراسی برای ایران و خودمختاری برای کردستان» گنجانده‌اند. به نظر من جوهر مبارزه مردم کردستان و خواست اساسی آنان در این شعار تجلی یافته است. در مقابل این خواست هم‌پیمان کرد، دو گرایش انحرافی وجود داشته و دارد. یک گرایش اساساً منکر هر گونه ستم ملی بر کردهای ایران می‌شود و خواست خودمختاری را یک خواست تجزیه طلبانه ارزیابی می‌کند. صریح‌ترین حرف در این مورد را کسانی می‌زنند که معتقدند «ما کرد و ترک و بلوچ و ترکمن و فارس و عرب نداریم» و هر چه هست «یک کشور به نام ایران، یک زبان ملی به نام زبان پارسی و یک شهروند بنام ایرانی» است. البته طرفداران این نظریه را اگر با اسم و مشخصات معرفی کنیم متوجه می‌شویم که جملگی کسانی بوده‌اند که یا از وجود دیکتاتورهای حاکم به نان و نوایی رسیده و یا افراد عقب‌افتاده‌ای هستند که با دامن زدن به شوینیزم، وحدت ملی مردم ایران را عملاً خدشه‌دار کرده‌اند. مهم‌ترین و اصلی‌ترین مدافعان این نظر رژیمهای شاه و خمینی بوده‌اند که در عمل نیز با اعمال دیکتاتوری و سرکوب همه مردم ایران، هیچ‌گونه قدمی در راه استحکام وحدت مردم ایران برنداشته‌اند. در شرایط کنونی بسیاری از مدافعان شرمگین رژیم و یا طرفداران استحاله رژیم که پوچ بودن نظرشان بر همگان روشن شده، به حربه کهنه‌شده‌ای متوسل و مساله «خطر تجزیه کشور» را به میان کشیده‌اند. اینان می‌خواهند با توسل به عقب‌افتاده‌ترین و ارتجاعی‌ترین گرایش‌های موجود در جامعه، رژیم حاکم را از سقوط محتوم نجات دهند. حقیقت اینست که اگر خطری متوجه تمامیت ارضی کشور ما باشد، این خطر نه از جانب مردم

ایران مرتکب شده و جانشینان خمینی نیز از امروز مرتکب می‌شوند.

گرایش دیگری نیز وجود دارد که گرچه دارای دامنه وسیع نبوده و پایه و پایگاه قابل توجهی در بین مردم ندارد اما در جهت پیشرفت مبارزه مردم کردستان می‌تواند موانعی ایجاد کند. این گرایش بدون توجه به سابقه تاریخی جامعه ایران و پیوندهای عمیق بین ملیتهای ساکن ایران و بویژه پیوند عمیق و طولانی بین مردم فارس و کرد، خواستار جدایی کردها از کشور ایران می‌باشد. این گرایش به علت اینکه از سابقه تاریخی برخوردار نبوده و پایه‌ای در بین توده‌های مردم ندارد، نمی‌تواند خطر جدی برای مبارزه حق‌طلبانه مردم کردستان ایران باشد. اما نباید منکر این شد که این گرایش از یک طرف بخشی از انرژی روشنفکران کرد را بخود مشغول می‌کند و از طرف دیگر حربه‌ای بدست دشمنان مردم ایران و منجمه مردم کردستان می‌دهد که سیاستهای سرکوبگرانه رژیم حاکم برمیپهن ما و یارژیم گذشته را توجیه کنند.

هموطنان کرد ما، تاکنون نشان داده‌اند که خواسته‌هایشان براساس همان دو اصلی است که

رسمیت شناختن خواست مردم کردستان حرکت کرده است. در اولین دور انتخابات رئیس جمهوری پس از انقلاب، آقای مسعود رجوی در برنامه ۱۲ ماده‌ای خود به مساله خودمختاری کردستان ایران تاکید و آنرا یکی از اجزاء برنامه خود اعلام کرد. با تشکیل شورای ملی مقاومت این مساله همچنان پیگیری شد. در مهرماه ۱۳۶۰ آقای مسعود رجوی برنامه دولت موقت جمهوری دموکراتیک اسلامی را اعلام نمود. در ماده ۵ فصل سوم که به مواد برنامه پرداخته شده، به «حقوق ملیتها» اختصاص دارد. در اسفند ماه ۱۳۶۰ اولین مصوبات شورای ملی مقاومت انتشار می‌یابد. در ماده ۳ سند شماره ۳ که به «وظایف مردم دولت موقت» می‌پردازد آمده است: «پایان دادن به جنگ ضد خلقی علیه مردم کردستان با اعلان خودمختاری در چهارچوب تمامیت ارضی ایران. کوشش برای نحو آثار این جنگ» و بالاخره در ۱۷/آبان/۱۳۶۲ پس از ماهها بحث و گفتگو «طرح شورای ملی مقاومت برای خودمختاری کردستان ایران» در یک مقدمه و ۱۲ ماده به اتفاق آراء در شورا به تصویب می‌رسد. در مقدمه طرح جوهر نظر شورای ملی مقاومت که در ضمن در انطباق کامل با خواست مردم کردستان ایران است به شکل زیر آمده است: «شورای ملی مقاومت به منظور تامین و تقویت هر چه بیشتر حاکمیت مردمی و تمامیت ارضی و یکپارچگی و وحدت ملی کشور و نظر به مبارزات عادلانه‌ی مردم کردستان برای تامین دمکراسی در ایران و خودمختاری در کردستان و به منظور رفع ستم مضاعف از ملیت ستمزده کرد، طرح حاضر را برای تامین خودمختاری کردستان ایران اعلام می‌دارد.»

همانگونه که ملاحظه می‌شود شورای ملی مقاومت هم به «رفع ستم مضاعف از ملیت ستمزده کرد» از طریق «تامین خودمختاری کردستان ایران» تاکید می‌کند و هم به تقویت «حاکمیت مردمی و تمامیت ارضی و یکپارچگی و وحدت ملی کشور» و این دو اصل را کاملاً در پیوند با یکدیگر دانسته و به آن با توجه به «مبارزات عادلانه‌ی مردم کردستان برای تامین دمکراسی در ایران و خودمختاری در کردستان»

«...کلیه‌ی ساکنان کردستان اعم از زن و مرد هر نوع تبعیض جنسی، قومی، نژادی و مذهبی نبود.»

برخورد می‌کنند در مواد طرح نیز این دو اصل حاکم و جاری است. در ۱۲ ماده طرح شورا به سه مساله پرداخته شده است. حقوق دولت مرکزی، حقوق منطقه خودمختار، حقوق عمومی مردم کردستان. آنچه در طرح شورای ملی مقاومت بعنوان حقوق دولت مرکزی اعلام شده شامل «امور مربوط به سیاست خارجی و روابط

قبلاً بدان اشاره شد. در تاریخ ۸۰ ساله پس از انقلاب مشروطه چندین بار اتفاق افتاده که حکومتهای مرکزی بسیار ضعیف بوده و نتوانسته‌اند به اعمال حاکمیت کامل در منطقه کردستان بپردازند. اما در چنین زمانهایی نیز مردم کردستان خواهان رفع ستم ملی در چهارچوب کشور ایران بوده‌اند و شورای ملی مقاومت ایران نیز با توجه به همین حقیقت در جهت به

اخبار و رویدادها ...

آدم ربایی رژیم

در تاریخ ۹۴/۴/۱۳ اطلاعاتی در امضای تعدادی از پناهندگان سیاسی در سوئد تحت عنوان «آدم ربایی - ترغیب - جدید رژیم - محکوم است» انتشار یافت. در این اطلاعیه گفته شده که رژیم «یکی از فعالین کانون ابلاغ اندیشه‌های شریعتی (ارشاد) را از سوئد ربوده و او را به دانمارک برده است. در دانمارک فرد مزبور که در اطلاعیه هیچ نامی از وی برده نشده می‌تواند از دست آدم ربایان فرار کرده و خود را به پلیس دانمارک معرفی نماید.»

بنگلادش

رادیویی بی سی ۷۳/۱/۳۱ - «در بنگلادش حدود ۲۰۰۰ زن با تکان دادن کارتونهای رهبران اسلامی در داکا، علیه روحانیونی که خواستار منع فعالیت مؤسسات امداد رسانی برای تامین کار و آموزش برای زنان هستند، اعتراض کردند.»

دستگیری سعیدی سیرجانی

به دنبال دستگیری علی اکبر سعیدی سیرجانی و اتهاماتی که رژیم به وی وارد نموده، عده‌ای از نویسندگان با نوشتن نامه‌ای خطاب به یزدی رئیس قوه قضائیه خواستار آزادی وی شدند. رادیو فرانسه در برنامه روز ۶ اردیبهشت/۷۳ خود اعلام نمود که ۷۱ تن از نویسندگان نامه به تاریخ ۱۹ فروردین/۷۳ اعلام نموده‌اند که «ما نویسندگان ایرانی امضا کنندگان این نامه نگرانی خود را از نحوه دستگیری این نویسنده و اعلام تحقیرآمیز خبر آن در یکی دو روزنامه که نشانه عدم امنیت حرفه‌ای نویسندگان کشور بشمار می‌آید ابراز می‌داریم». بعضی امضا کنندگان این نامه عبارتند از: امیرحسین آریانپور، سیمین بهبهانی، شهرنوش پارسی‌پور، سیمین دانشور، نجف دریابندری، محمود دولت آبادی، محمدعلی سپانلو، احمدشاملو، هوشنگ گلشیری و حمید مصدق.

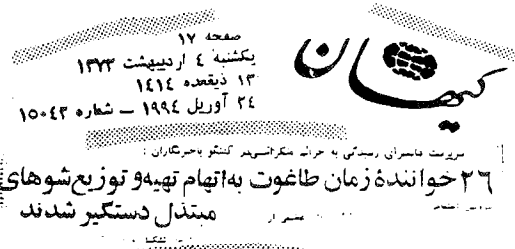
یادآوری این نکته جالب است که سعیدی سیرجانی اولین نویسنده‌ای بود که پس از روی کار آمدن رفسنجانی او را امیرکبیر نامید و به توهم پیرامون رفسنجانی بسیار دامن زد.

قرارداد خودمختاری فلسطینها

در پی پایان یافتن مذاکرات اسرائیل و ساف در ۸ اردیبهشت قرارداد خودگردانی فلسطینی در نوار غزه و شهراریحا در ۱۴ اردیبهشت ماه جاری، توسط اسحاق رابین نخست وزیر اسرائیل و یاسر عرفات رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین به امضاء رسید. عرفات و رابین برسر وسعت منطقه اریحا به توافق نرسیدند و این مساله به آینده واگذار شد. در مراسم امضای این قرارداد وارن کریستوفر و آندره کوزیرف وزیر خارجه امریکا و روسیه حضور داشتند. براساس این قرارداد این خودگردانی شامل سورانیت خارجی و روابط خارجی نخواهد بود. همچنین اختیار چاپ تمبر پستی، داشتن کد تلفنی مستقل بین‌المللی و صدور اوراق هویت معادل گذرنامه به فلسطینیها داده شد. براساس این قرارداد توافق شد از روز بعد از امضاء، اولین سری پلیس فلسطینی در مناطق خودمختار مستقر و نیروهای اسرائیلی در عرض سه هفته از این مناطق عقب‌نشینی کنند. با تاخیر در این توافق، اولین هسته پلیس فلسطین در ۲۰ اردیبهشت وارد نوار غزه گردید. همچنین در ۲۸ اردیبهشت نیروهای اسرائیلی پس از ۲۷

گسترش سرکوب

روزنامه کیهان در شماره ۴ اردیبهشت ۷۳ خبر دستگیری ۲۶ نفر از هنرمندان سابق را اعلام نمود. کلیشه خبر روزنامه کیهان را در زیر ملاحظه می‌کنید.

این مطلب را حجت‌الاسلام آشتیانی معاون دادستان و برپرست دادسرای ناحیه چهارده در گفتگو با خبرنگاران عنوان کرد.

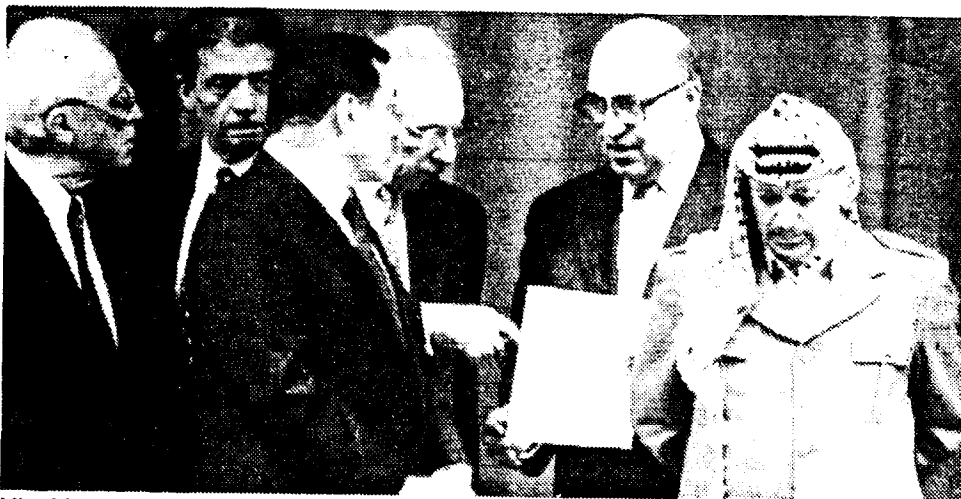
معاون دادستان در این مصاحبه با اشاره به دستگیری ۲۶ تن از خوانندگان زن طاغوت در مورد نحوه فعالیت آنان گفت: این افراد محلی را برای تهیه و تکثیر نوارهای مبتذل فراهم کرده بودند و در پرکردن نوارها، طوری قلمداد می‌کردند که شوهای جدید در خارج از کشور تهیه می‌شود. و با نصب برجسبانه‌های قلابی به بینندگان القاء می‌کردند که شوها در فرانکفورت ضبط شده است. پرونده این افراد تحت رسیدگی است.

معاون دادستان با اشاره به مضرات زیانبار نوارهای مبتذل در تخریب شخصیتی جوانها، و اثرات نامطلوب آن در فرحک جامعه و خانواده‌ها گفت: بخش عظیمی از پرونده‌های این دلسرا را رسیدگی به پرونده‌های تهیه و توزیع

نوارهای مستهجن تشکیل می‌دهد که با پیگیری نیروی انتظامی به مرکز تهیه و توزیع و فروش این گونه قلمها کشف شد و پرونده‌های آنان در شبان ۲۵ و ۲۰۰ رسیدگی شد. و طی چهارسال متهمان این قبیل پرونده‌ها جمعا پرداخت سیمد میلیون تومان جزای نقدی محکوم شدند.

سال اشغال از این مناطق خارج گردیدند. براساس گزارش نیرویوک تایمز، بانک جهانی ۱/۲ میلیارد دلار در سه سال آینده به دولت خودمختار فلسطین کمک خواهد کرد تا سازمان آزادیبخش فلسطین بتواند پایه‌ی‌ترین نیازهای فلسطینیها را فراهم کند. همچنین

داگلاس هرد، وزیر امورخارجه انگلیس، روز چهارشنبه از امضای این توافق استقبال کرد و قول یک کمک ۱۰۵ میلیون دلاری به مقامهای ساف را داد. سازمان حماس در اعتراض به امضای توافقنامه ساف و اسرائیل دو روز عزاداری در نوار غزه اعلام کرد.

L'incident : Arafat (à droite) ne veut pas signer un des documents

Photo AFP

رهبری طبقه کارگروامان پیروزی مبارزات ضد امپریالیستی - دمکراتیک خلق‌های ایران است

اعتراضات دانشجویی

روز چهارشنبه ۷۳/۱/۳۱ دانشجویان خوابگاه دانشگاه تهران در خیابان کارگر شمالی (امیرآباد سابق) در مقابل خوابگاه دانشگاه از ساعت ۲۱/۳۰ الی ۲ بامداد روز پنجشنبه در اعتراض به وضعیت بد صنفی و همچنین اعتراض به رئیس دانشگاه «دکترافروز»، اقدام به تحصن نمودند. مامورین رژیم از وحشت و سبب شدن دامنه تحصن و پیوستن مردم به آنان سریعاً خیابان کارگر شمالی را از بزرگراه جلال آل احمد به سمت شمال و کوچه‌های منتهی به خوابگاه را مسدود و مانع ورود مردم و تماشای صحنه تحصن می‌شوند. این تحصن با دخالت مامورین ساواک رژیم و دادن قول و قرارهایی خاتمه یافت.

قتل فجیع یک دختر دانشجو

زهره ایزدی دانشجوی دانشگاه علوم بهشتی در ۱۵ اردیبهشت ۷۳ هنگامی که برای تلفن از خوابگاه خود خارج شده به طرز فجیعی توسط مزدوران رژیم به قتل رسیده است. در اعتراض به این قتل دانشجویان دختران دانشگاه در ۱۹/۲/۷۳ در محوطه دانشگاه علوم پزشکی دست به تحصن زدند. در اطلاعیه‌ای که دبیرخانه شورای ملی مقاومت ایران بدین منظور صادر نموده است، آمده است: «مقاومت ایران ضمن محکوم نمودن قتل فجیع خانم ایزدی یادآور می‌شود که این جنایت بزدلانه بین آن است که این رژیم کمترین ارزشی بر معیارهای حقوق بشر و موازین بین‌المللی قابل نیست. ابعاد نقض حقوق بشر در داخل ایران و نقش فزاینده ملایان در تروریسم بین‌المللی، رسیدگی به جنایات این رژیم توسط شورای امنیت ملل متحد را ضروری می‌سازد.»

وضعیت پناهندگان در ترکیه

با دستگیری پناهندگان ایرانی در ترکیه و تحویل آنها به رژیم ایران، وضع و شرایط زندگی پناهندگان بسیار وخیم شده است. در ۳۱ فروردین ۷۳ دو تن از پناهندگان در برابر ساختمان کمیساریای عالی پناهندگان در این کشور با استفاده از کارد دست به خودکشی زدند. براساس گزارش رادیو اسرائیل حکمت چنین وزیر خارجه ترکیه که در ۱۳ اردیبهشت ۷۳ در دیدار با هاشمی قائم مقام وزارت خارجه ایران سخن می‌گفت از افشای هویت و شمار افرادی که به ایران تسلیم شده‌اند خودداری ورزید ولی افزود ایران نیز متقابلاً شماری از اعضای گروه حزب کارگزاران ترکیه را به آن کشور تسلیم کرده است.

فراخوان شورای ملی مقاومت به تظاهرات برای بزرگداشت قیام ۳۰ تیر و همبستگی با مقاومت

و احقاق حق حاکمیت ملی پای فشرده، راه مقاومت را از میان دشواریهای گوناگون بازگشوده و در برابر رژیم قرون وسطایی خمینی راه حل یگانه دموکراسی را برای آزادی و آبادی ایران فردا عرضه نموده است.

در این مسیر، شورای ملی مقاومت طی سال گذشته گامهای بلندی به جلو برداشت. شورا در اجلاس شهریور ماه گذشته، با افزایش تعداد اعضا به ۲۳۵ عضو، صورت و محتوای یک پارلمان در تبعید را یافت و شمار کمیسیونهای خود را برای بررسی مشکلات ایران به هیجده رساند. هم چنین نشان شیروخورشید را به عنوان آرم رسمی شورا برگزید و پرچم ایران را به آن مزین کرد. در پایان همین اجلاس تاریخی بود که شورای ملی مقاومت خانم مریم رجوی را به عنوان رئیس جمهور دوران انتقال به اتفاق آراء برگزید و شکوفایی تازه‌یی را در جنبش مقاومت پدید آورد. این مصوبات که دشمن را در حالت دفاعی فروبرده و چشم‌انداز پیروزی را روشن‌تر ساخته است، ایجاب می‌کند که اسفند در سالگرد قیام ملی ۳۰ تیر و تأسیس شورای ملی مقاومت، تظاهراتی ویژه برای بزرگداشت خاطره قیام ملی و همبستگی با جنبش مقاومت و حمایت از رئیس جمهور منتخب شورا برپا شود. شورای ملی مقاومت هموطنان مقیم خارج کشور را به شرکت فعال در این تظاهرات فرا می‌خواند. تظاهرات همبستگی ملی در سالگرد قیام ملی ۳۰ تیر اراده قاطع مردم ایران را برای به کف آوردن آزادی و حاکمیت مردمی منعکس می‌کند و باردیگر بر عدم مشروعیت و ضرورت سرنگونی خمینی مهر تأکید می‌زند.

شورای ملی مقاومت ایران

اعتراض در ملاء عام

خبرگزاری ایران زمین - ۷۳/۲/۴ - ساعت ۱۲ ظهر روز شنبه ۳ اردیبهشت دختری با حجاب در میدان انقلاب تهران شروع به فریاد و شعاردادن علیه سردمداران رژیم کرد. مردم اطراف او جمع شدند. وی حدود نیم ساعت به شعاردادن و اعتراض علیه سردمداران رژیم ادامه داد و عده‌ای از مردم در این جریان هم صدا با او شده بودند که ناکهان یک ماشین نیروی انتظامی از راه رسید و وی را با حالت زنده‌ای دستگیر و به داخل ماشین برد و با آژیرکشی از محل دور شد.

در مبارزه‌یی که در پیش گرفته‌ایم دوره بیشتر وجود ندارد یا مقاومت و پایداری که پایان آن سعادت و استقلال واقعی و عظمت ملت ایران است یا انقیاد و تسلیم که نتیجه‌اش ننگ و رسوایی ابدی و محرومیت از مزایای حکومت ملی و تحمل مفاسد و مظالم حکومت فردی و دیکتاتوری است.

با درود به شهیدان سرفراز قیام ملی ۳۰ تیر ۱۳۳۱، یاد این روز بزرگ را گرامی می‌داریم؛ روزی که ملت رشید ایران با قیام یک پارچه خود دولت دست نشانده دربار و استعمار را به زیر کشید و زمام امور کشور را به مصدق پیشوای نهضت ملی سپرد؛ روزی که آوازه پایداری، فداکاری و همبستگی ملت ایران سرزهای میهن را درنوردید و سرمشقی برای ملت‌های ستمدیده گردید.

روز ۳۰ تیر ۱۳۶۰ - سالروز آن «قیام مقدس» - شورای ملی مقاومت ایران تأسیس شد تا راه مصدق یعنی آرمان آزادی و استقلال ملی و ترقی اجتماعی را در مبارزه با ارتجاع خون آشام خمینی به پیش برد و مقاومت عادلانه مردم ایران در برابر این رژیم ضد انسانی را در صحنه سیاسی نمایندگی کند، مقاومتی که با بیشماران شهید سرفراز و ارتشی از رزمندگان پاکباز، پرچم عزت و شرف ایران و ایرانی را در این دوران سلطه شوم استبداد مذهبی به دوش می‌کشد. شورای ملی مقاومت افتخار دارد که به رغم سرکوب و وحشیانه و توطئه‌های بی‌وقفه رژیم خمینی و به رغم تلاشهای مکرر دشمنان ملت برای تحمیل خطوط تسلیم طلبانه و انحرافی، با پیگیری تمام برسرنوینی این رژیم

خبری از قم

روزنامه جمهوری اسلامی خبر کشف ۲۰۰ کاست ویدئو توسط نیروهای سرکوبگر رژیم از یک ویدئوکلوپ دولتی در شهر قم را اعلام کرد. به نوشته این روزنامه این کاستها از نوع فیلمهای «فاسد» کننده بوده است. خبرگزاری فرانسه روز ۷۳/۲/۵ اسفند این خبر را از قول روزنامه جمهوری اسلامی مخابره نمود. براساس گزارش این خبرگزاری یک مسئول امنیتی قم خواستار کنترل شدیدتر فعالیت ویدئوکلوپها شد. این ویدئوکلوپها سال گذشته توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اجازه فعالیت گرفته‌اند.

مروری بر جنبش کارگری در سال ۷۲

واحد تولیدی در این استان همچنان در حال تعطیل بسر می‌برند» (سلام ۱۸/۱۰/۷۲) نمایندگی مجلس ارتجاع از نجف‌آباد می‌گوید: «کارخانجات یکی پس از دیگری با مشکل مواجه می‌شوند. با مشکل رو به روشن شدن کارخانجات و به تعطیلی کشانده شدن کارخانجات، علاوه بر این که کل مسائل اقتصادی را زیر سؤال می‌برد، طبقه آسیب‌پذیر جامعه و کارگران محرومیت پیدا می‌کنند.» (سلام ۷۲/۱۱/۴). محسن رفیق‌دوست سرکرده بنیاد مستضعفان در مورد تعطیلی یکی از کارخانجات وابسته به این بنیاد می‌گوید: «شرکت بخش نو از جمله شرکت‌هایی است که با داشتن پرسنل قابل توجهی در امر توزیع داروی دامی و انسانی فعالیت داشت که با آزاد شدن بخشی از مسائل اقتصادی کشور این شرکت در چند سال متوالی با ضرر و زیان روبرو شد و در نهایت اخیراً از سوی بنیاد مستضعفان و جانبازان منحل گردید.» (رسالت ۲۲/آبان/۷۲)

احمد احمدپور رئیس سازمان صنایع بنیاد مستضعفان برای آنکه دست کارفرمایان را در امر اخراج‌ها کاملاً باز بگذارد خواهان آنست که «در مفاد قانون کار تجدید نظر شود» (رسالت ۷۲/۳/۹). نعمت‌زاده وزیر صنایع رژیم خواستار آنست که اخراج جمعی کارگران بصورت اسری ساده توسط قانون تأیید شود. وی می‌گوید: «باید به واحدها اجازه داده شود که از طریق کاهش نیروی انسانی قیمت تمام شده را کاهش دهند.» (رسالت ۲/آذر/۷۲). و سرانجام وزیر کار رژیم در مورد پرونده‌های شکایت کارگران در مورد بیکارسازیها می‌گوید: «تاکنون ۹۰ هزار پرونده کارگران اخراجی مورد بررسی قرار گرفته که از این تعداد رای ۷۲ هزار پرونده به نفع کارفرمایان صادر شده است.» (رسالت ۳۰/بهمن/۷۲) این بخش کوچکی از کل واقعیت دردناک زندگی میلیون‌ها زحمتکش ایرانیست. این بیکارسازیها عملاً در شرایطی صورت می‌گیرد که قدرت خرید کارگران هر روز کاهش یافته، ساعات کار طولانی‌تر شده و شدت کار افزایش یافته است.

تعرض به سطح زندگی و معیشت کارگران رژیم آخوندی در کنار اخراج وسیع کارگران به تعرض هرچه وسیع‌تر به سطح زندگی و معیشت کارگران، کارمندان و مزدبگیران میهن ما مبادرت می‌ورزد. سیاستهای رژیم در زمینه حذف سربسید کالاهای اساسی و گرانی تصاعدی کالاهای ضروری، کارگران ایران را در وضعیتی دشوار قرار داده است. رژیم و کارفرمایان وابسته به آن در اشکال مختلف به کارگران فشار وارد می‌کنند. عدم

نشان داد که کارگران ایران با نیروی متحد و یکپارچه خود می‌توانند رژیم را هرچه بیشتر تحت فشار قرار دهند. اما رژیم در مقابل این عقب‌نشینی به اشکال مختلف تلاش کرد تا بالا بودن هزینه تولید را بحساب کارگران جا بزند. گردانندگان صنایع و سران رژیم که خود صاحبان سرمایه‌های بزرگ هستند جایجا از تغییر قانون کار به نفع هرچه بیشتر کارفرمایان حرف می‌زدند و هر جا که توانستند اقداماتی به ضرر کارگران، کارمندان و مزدبگیران کشور انجام دادند. مجلس ارتجاعی رژیم در تاریخ ۲۲/آبان/۷۲ به تصویب یک قانون سرکوبگرانه علیه کارکنان دولت مبادرت ورزید. برطبق مواد این قانون «شرکت در تحصن، اعتصاب و تظاهرات یا تحریک به برپایی تحصن و اعمال فشارهای گروهی برای تحصیل مقاصد غیر قانونی» (ماده ۳۳)، «عضویت در «یکی از فرقه‌های ضاله که از نظر اسلام مردود شناخته شده است» (ماده ۳۴)، «عضویت در سازمان‌هایی که سرانامه یا اساسنامه آنها مبنی بر نفی ادیان الهی است» (ماده ۳۶) و «عضویت در گروه‌های محارب یا طرفداری و فعالیت به نفع آنها» (ماده ۳۷)، از جمله تخلفات اداری شمره شده که می‌تواند به صدور حکم «اخراج از دستگاه متبوع و انفصال دائم از خدمات دولتی» منجر گردد. سیاست رژیم در قبال کارگران، کارمندان و مزدبگیران کشور در سال گذشته بطور خلاصه اینگونه بوده است. پرداخت بهای بحران اقتصادی از جیب مزدبگیران کشور، بیکارسازی وسیع آنها، تعطیل تعداد زیادی از کارخانه‌ها، تعرض به سطح زندگی و معیشت کارگران، زحمتکشان و مزدبگیران. جلوگیری از شکل‌گیری تشکلهای مستقل کارگری و کارمندی و سرکوب مبارزه حق‌طلبانه آنان.

تعطیل کارخانه‌ها و بیکارسازی کارگران در سال گذشته هزارها واحد تولیدی کشور به تعطیل کشانده شد! انبوه واردات کالا از خارج، کمبود نقدینگی و دزدی‌های سرسام‌آور در این واحدها که جملگی از آثار سیاست «تعمیل اقتصادی» رفسنجانی است، سبب تعطیل و رکود کارخانه‌ها و در نتیجه بیکارشدن هزاران کارگر زحمتکش میهن ما گردید. همچنین در بسیاری دیگر از واحدهای صنعتی، کارگزاران صنعتی رژیم با اخراج بخشی از کارگران، بار بحران اقتصادی را بر دوش طبقه زحمتکش کشور قرار دادند تا بدینوسیله از هزینه تولید بکاهند. موج تعطیل و اخراج‌ها بحدی بود که حتی در روزنامه‌های وابسته به رژیم نیز منعکس شد. مدیر کل صنایع استان آذربایجان غربی می‌گوید: «۱۸۰۰

نشریه نبرد خلق اول ماه مه روز جهانی کارگران را به کارگران و زحمتکشان ایران تبریک می‌گوید. سال گذشته، سال اوج فشار و سرکوب کارگران و زحمتکشان میهن ما بود. دارودسته‌های رفسنجانی در سال گذشته با ادامه سیاست‌های ویران‌گرانه خود، زندگی کارگران و خانواده‌های آنها را هرچه بیشتر بسیمت تباهی سوق دادند، به اخراج جمعی کارگران مبادرت ورزیدند، تعرض به سطح زندگی و معیشت کارگران را افزایش دادند و سرانجام مبارزه کارگران برای احقاق حقوق حقه خود را سرکوب کردند. در سال گذشته، کارگران ایران در برابر این سیاست‌های ضد کارگری و ضد مردمی رژیم به مقابله پرداخته و به اشکال مختلف نفرت و انزجار خود را از رژیم و نهادهای ضد کارگری همچون «خانه کارگر»، «شوراهای اسلامی کار» و «انجمن‌های اسلامی» نشان دادند. ما به کارگرانی که در مبارزه علیه رژیم دستگیر و تحت شکنجه قرار گرفتند درود می‌فرستیم. و خاطره زنان و مردان کارگری که در مبارزه علیه رژیم ارتجاعی خمینی و برای تحقق صلح و آزادی بشهادت رسیدند را گرامی می‌داریم. مسائلی که کارگران و زحمتکشان ایران در سال گذشته با آن مواجه بودند به قرار زیر است:

تلاش‌های ضد کارگری رژیم

در سال گذشته گردانندگان رژیم آخوندی کوشش کردند که به انحاء مختلف بار بحران اقتصادی و عقب‌افتادگی تولیدی را به دوش کارگران بیندازند. گردانندگان رژیم تلاش کردند که آن حداقل‌های بسیار ناچیز از حقوق مکتسبه کارگران ایران را از آنان بازستانند. برنامه‌ریزان رفسنجانی پیشنهاد کردند که در برنامه دوم «نظام روزمزدی» به «نظام کارمزدی» تبدیل شود. این امر با موج گسترده‌ای از مخالفت کارگران روبرو شد. دبیر اجرایی خانه کارگر که ساموریتی جز به انحراف کشاندن خشم و نفرت کارگران نسبت به رژیم ندارد در این شرایط کارگران را به صبر و متانت دعوت کرد و از کارگران خواستار آرامش شد. او طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد که: «از کلیه کارگران می‌خواهیم که با صبر و متانت خویش هیچگونه سستی در خرد راه ندهند و با تمام تلاش و رعایت انضباط کامل میزان تولید کشور را افزایش دهند.» (جمهوری اسلامی ۲۲/آبان/۷۲)

اما اعتراض و مقاومت یکپارچه کارگران بنحوی بود که رژیم مجبور شد موقتاً عقب‌نشینی نماید. مبارزه و مقاومت سریع و همه‌جانبه کارگران در رابطه با این مساله که در تبصره ۴۸ برنامه دوم رژیم گنجانده شد،

مروری بر جنبش کارگری در سال ۷۲

پرداخت به موقع حقوق، عدم پرداخت حداقل مزایا، کمی حقوق، فقدان شرایط ایمنی کار و... زندگی کارگران کشور ما و خانواده‌های آنان را در وضعیتی فلاکت‌بار قرار داده است. اعتراف وزیر کار رژیم در مورد وخامت اوضاع کارگران بسیار گویاست. کمالی جنایتکار می‌گوید: «در شرایط اقتصادی کنونی حداقل سبد هزینه مصرفی بالغ بر ۴۲۰ هزار ریال است. در حالی که حداقل دستمزد کارگران بین ۱۱۰ تا ۱۳۰ هزار ریال برآورد می‌شود.» (رسالت ۳۰ بهمن/۷۲). روزنامه رسالت در شماره ۱۵ فروردین/۷۲ مقاله‌ای تحت عنوان «تاثیر حذف سوبسید بر میزان فقر مطلق» به نقل از مجله زمینه درج کرده که در آن آمده: «نتیجه محاسبات انجام شده نشان می‌دهد که در صد فقر مطلق در هر دو جامعه شهری و روستایی از سال ۱۳۶۸ به بعد رو به افزایش بوده است. یعنی از ۳۷ در صد در سال ۱۳۶۸ در جامعه روستایی به ۵۱ در صد در سال ۱۳۷۱ افزایش یافته و در جامعه شهری از ۴۹ در سال ۱۳۶۹ به ۵۷ درصد در سال ۱۳۷۱ افزایش پیدا نموده است.» نویسنده این مقاله پیش‌بینی می‌کند که با حذف سوبسید «درصد فقر مطلق در جامع روستایی حدود ۸۱ درصد و در جامعه شهری به حدود ۷۶ درصد افزایش می‌یابد» و این فقر مطلق به معنی کابوس سیاه گرسنگی است برای اکثریت مردم ایران. در چنین وضعیتی فاجعه‌باری کارگران و زحمتکشان میهن ما راهی جز مبارزه و مقاومت تا سرنگونی این رژیم ضد بشری و ضد کارگری در مقابل خود نمی‌بینند.

مبارزه و مقاومت کارگران

سال گذشته کارگران ایران برای احقاق حقوق حقه خود به مبارزه و مقاومت گسترده دست زدند. دهها اعتصاب و اعتراض جمعی در واحدهای بزرگ صنعتی صورت گرفت. کارگران ایران در این حرکت‌های اعتراضی خواستار پرداخت حقوق‌های معوقه خود، خواستار افزایش دستمزد و جلوگیری از اخراج کارگران بودند. مهمترین خصوصیت این حرکات، بی‌توجهی کارگران به ارگان‌های ضدکارگری رژیم مثل «خانه کارگر»، «انجمن اسلامی» و «شورای اسلامی کارخانه» بود. آنچه مسلم است کارگران ایران در مقابل تشدید فشار و پایمال شدن حقوقشان راهی جز مبارزه متشکل ندارند. این مبارزه روز به روز ابعاد گسترده‌تری خواهد یافت. بخشی از حرکات اعتراضی کارگران در سال گذشته بقرار زیر است:

فروردین ۷۲ - اعتصاب کارگران کارخانه مونتاز کابینوهای بنزخاور در تهران - اعتصاب

کارگران کارخانه جهان چیت کرج - اعتصاب رانندگان کامیون در سمنج - اعتصاب کارگران کارخانه سیان ارومیه - اعتصاب کارگران کارخانه شماره ۲ نساجی قائمشهر - اعتصاب کارگران سیمان درود - اعتصاب رانندگان کمپرسی در ارومیه - اعتصاب و کم‌کاری کارگران کوره‌پزخانه‌های جاده ساوه - اعتصاب کارگران و کارکنان شرکت تخته گرگان - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه‌های گچ سمنان - اعتصاب کارگران کارخانه تولید موتورهای دنده‌ای نیروی محرکه در قزوین.

اردیبهشت ۷۲ - تجمع اعتراضی ده‌داران تهران در مقابل دادسرای تهران - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه بیسکویت سازی رباطکریم در محل کارخانه و دستگیری ۲۰ نفر از کارگران - تجمع اعتراضی ملوانان و صاحبان لنج‌های موتوری بندر بوشهر در مقابل گمرک شهر - اعتصاب مجدد کارگران کارخانه جهان چیت کرج - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه بارسلون خرم‌آباد (بزرگترین کارخانه تولید الیاف مصنوعی در کشور)

خرداد ۷۲ - اعتصاب رانندگان شرکت سیمان بهبهان - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه شرکت خوش‌نوش ساری تیر ۷۲ - اعتصاب کارگران کارخانه سیلک‌باف یزد - تجمع اعتراضی کارگران معدن سنگ آهن چادرملو یزد - اعتصاب کارگران کارخانه چوراب گیلان - اعتصاب کارگران کوره‌پزخانه‌های شسترو - اعتراض کارگران کارخانه پارچه‌بافی ارسک بافت چابکسر - اعتصاب کارگران کوره‌پزخانه‌های ملایر

مرداد ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چینی‌سان ساوه - اعتصاب کارگران کارخانه دوخت خزر آمل - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی فجر ایران کرج - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ذوب فلزات یزد - اعتصاب کارگران کارخانه‌های نساجی شماره ۲ و ۳ قائمشهر

شهریور ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران مجتمع سس سرچشمه کرمان - تجمع اعتراضی کارکنان اداره کل راه و ترابری استان گیلان - اعتصاب کارگران کارخانه کابل سازی تک ساوه - اعتصاب کارگران کارخانه کمپرسور سازی تبریز - اعتصاب رانندگان کامیون شرکت کاسپین زنجان - اعتصاب کارگران کارخانه بارش اصفهان - اعتصاب کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی کاشان - اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه چرم سازی ری - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه نختاب اصفهان - تجمع اعتراضی کارکنان اتوبوسرانی ارومیه سپهر ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه تریکوپوشاک ایلام - تجمع اعتراضی کارگران

شرکت باریم شیمی مشهد - تجمع اعتراضی کارگران آرد دستاس ساری -

آبان ۷۲ - تجمع اعتراضی صیادان و مردم بابلسر در مقابل شهرداری بابلسر

آذر ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه تراکتورسازی تبریز - اعتصاب کارگران کارخانه ام‌ام ساری - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه نازپوش بندر انزلی - تجمع اعتراضی کارگران شرکت کفش آزادان (شارل ژوردن سابق)

دی ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی آذر در مقابل کارخانه و استانداری اصفهان - اعتصاب کارگران و کارمندان شرکت سیکوم در کرمانشاه - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه روغن نباتی شکوفه آریا

بهمن ۷۲ - تجمع اعتراضی رانندگان کامیون در ارومیه - اعتصاب کارگران کارخانه ریسندگی فام‌کار در اصفهان

اسفند ۷۲ - تجمع اعتراضی کارگران و کارکنان کارخانه نساجی شماره یک مازندران - تجمع اعتراضی رانندگان تاکسی شهر ماکو - اعتصاب و تحصن کارکنان بیمارستان نیمه شعبان ساری - اعتصاب رانندگان شاهین‌شهر اصفهان

افشاگری‌های مقاومت در سطح بین‌المللی

سال گذشته فعالین شورای ملی مقاومت ایران به افشای سیاست‌های ضدکارگری رژیم در مجامع بین‌المللی کارگری، سندیکاها و نهادهای حقوق بشری مبادرت ورزیدند. ارتباط با بزرگترین سندیکا‌های کارگری در کشورهای ایتالیا، انگلستان، سوئد، نورژ، دانمارک، فرانسه، کانادا و ... شرکت در کنگره‌های متعدد سندیکا‌های کارگری و افشاء سیمای ضدکارگری رژیم آخوندها، جلب حمایت بزرگترین سندیکا‌های کارگران از مقاومت کارگران ایران از مهمترین اقداماتی بوده که طی یک‌سال گذشته شورای ملی مقاومت بدان مبادرت ورزید.

سازمان بین الملل کار در هشتمین کنفرانس خود در خردادماه سال گذشته، باتوجه به وضع وخامت‌بار کارگران ایران به موارد متعددی از نقض ابتدایی‌ترین حقوق کارگران کشورمان تاکید کرده است. هشتمین کنفرانس سازمان بین‌الملل کار در نشست روز ۱۱ خرداد ۷۲ خود اعلام کرد که رژیم آخوندی کنوانسیون ۱۱۱ دایر بر منع هرگونه تبعیض اعم از جنس، مذهب و نژاد را نقض کرده است و باید در قبال آن پاسخگو باشد. در همین کنفرانس نسبت به «وضعیت زنان کارگر در ایران» اظهار نگرانی شدید شده است. در نتیجه افشاگری‌های مقاومت ایران نهادهای ضدکارگری به ستوه درآمده و دبیراجرایی خانه درصفا ۱۰

یک سند تاریخی

قطعنامه راهپیمایی اول ماه مه در سال ۱۳۵۸

قطعنامه راهپیمایی اول ماه مه

خواران و برادران کارگر،

شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه گزین دیدهای خود را در بهار آزادی به نامت روز جهانی کارگر به تمام کارگران و زحمتکشان تقدیم مینماید. امیدواریم این روز نقطه عطف در جهت همبستگی و یکپارچگی صفوف کارگران و زحمتکشان ایران باشد تا دست در دست یکدیگر با مبارزات بکلیه عوامل و آثار ابرهالیسم و ارتجاع و بهره‌کشی فرد از فرد را نابود ساخته و ایران آزاد، آباد، مستقل و بی‌گناه را برپا داریم و به همبستگی و پیوستگی خود را در هر نقطه از جهان که طبقه کارگر مورد ظلم و ستم قرار بگیرد در هر جا که طبقه کارگر برای زندگی شرافتمندانه مبارزه می‌کند اول ماه مه روز اعتراض جهانی کارگران نسبت به ظلم و بهره‌کشی و روز جشن برای کارگران از بند رسته جهان می‌باشد.

در دوران طاغوت دیکتاتوری شاه جلا و عوامل فاسدش با ساختن سندیگاهای قلابی و سازمانهای فرمایشی به اصطلاح کارگری سعی در تفرقه افکنی نمود و مانع شکل واقعی و مبارزه یکپارچه طبقه کارگر ایران شد ولی این دیکتاتوری خونخوار به همت ملت مبارز و قهرمان ایران و مبارزات سرسختانه آیت‌الله خمینی، اول ماه مه را در این لحظات تاریخی که امکان بیشتر در راه پیوند و همبستگی سراسری برای کارگران و زحمتکشان ایران را هم است و ضمن تأکید بر ضرورت وحدت کارگران ایران از دولت موقت انقلاب خواهسته‌های ذیل را با قاطعیت تمام خواستاریم:

- ۱- هر چه زودتر در کارخانه‌ها، بانکها، موسسات بیمه، شرکتها، معادن، و زمینهای خارجی و شرکتی داخلی آنها ملی گردد.
- ۲- کلیه قراردادهای نابرابر سیاسی، اقتصادی، و نظامی اسارت‌بار با کشورهای امپریالیستی بخصوص قراردادهای نفتی باید لغو گردد.
- ۳- اخراج کلیه کارشناسان کشورهای امپریالیستی و جایگزینی متخصصین ایرانی را خواستاریم.
- ۴- صنعتی کردن کشور از طریق ایجاد و توسعه صنایع مادر باید عملی گردد.
- ۵- ضمن محکوم کردن هر نوع تجزیه طلبی، از حقوق ملی خلقهای ایران حمایت کرده و تضمین این حقوق را در قانون اساسی آینده خواستاریم.
- ۶- زمینهای مالکان و سرمایه‌داران بزرگ وابسته به دربار صادره و باید به شوراهای دهقانی سپرده شود.
- ۷- ما ضمن پشتیبانی از مبارزات ضد امپریالیستی آیت‌الله خمینی و آیت‌الله طالقانی از طرح انقلابی شوراهای ایالتی و ولایتی حمایت کرده، خواستار شرکت فعال تمام طبقات و اقشار در این مبارزات می‌باشیم.
- ۸- طبقه کارگر در انقلاب نقش اساسی و تعیین کننده داشته است لذا مجلس سوسان از نمایندگان کلیه طبقات و اقشار بخصوص طبقه کارگر باید تشکیل شود.
- ۹- قانون اساسی جدید باید مدافع منافع زحمتکشان باشد.
- ۱۰- قوانین کار ضد کارگری فملی لغو گردد و قانون کار جدید با شرکت نمایندگان واقعی کارگران شامل موارد ذیل باید تهیه شود:
 - الف - حق کار مطابق تخصص و تأمین معاش زندگی در دوران بیکاری با ایجاد صندوق بیمه بیکاری.
 - ب - قانونی بودن حق اعتصاب و اجتماعات کارگری و عدم دخالت نیروهای نظامی و پلیس در امور کارگری.
 - ج - ۴۰ ساعت کار در هفته.
 - د - تعیین حداقل حقوق برابر با مخارج زندگی و افزایش آن متناسب با ازدیاد سرسام‌آور قیمتها.
 - ه - تأمین سکن، بیمه، بهداشت رایگان و مصونیت در مقابل خطرات و بیماریهای ناشی از کار و حقوق مساوی در برابر کار مساوی برای زنان و مردان.
 - ز - برابری سرخصی سالیانه کارگران با کارمندان.
 - ح - تعیین بازنشستگی متناسب با سختی کار و حقوق بازنشستگی با افزایش قیمتها.
 - ط - اخراج کلیه نیروهای نظامی از محیطهای کارگری.
 - ی - به رسمیت شناختن سندیگاهای، شوراهای و اتحادیه‌های واقعی کارگری و انحلال رسمی سندیگاهای طاغوتی.

۱۱- اردیبهشت ماه ۵۸

توضیح نبرد خلق : در اول ماه مه ۱۳۵۸، به ابتکار بخش کارگری سازمان چریکهای فدایی خلق ایران یک شورای هماهنگی برای برگزاری اول ماه مه در خانه کارگر تشکیل شد و تمام نیروهای مدعی مارکسیسم بجز حزب توده با این شورا همکاری کردند. این شورا یک راهپیمایی در اول ماه مه تشکیل داد که از خانه کارگر شروع شد. قطعنامه این تظاهرات بمثابة مواضع نیروهای رهبری کننده تظاهرات، یک سند تاریخی است که پس از ۱۵ سال نبرد خلق برای اطلاع عموم مبادرت به چاپ مجدد آن می نماید.

خواران و برادران کارگر،

شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه گزین دیدهای خود را در بهار آزادی به نامت روز جهانی کارگر به تمام کارگران و زحمتکشان تقدیم می‌دارد. امیدواریم این روز نقطه عطفی در جهت همبستگی و یکپارچگی صفوف کارگران و زحمتکشان ایران باشد تا دست در دست یکدیگر با مبارزات بکلیه عوامل و آثار ابرهالیسم و ارتجاع و بهره‌کشی فرد از فرد را نابود ساخته، ایرانی آزاد، آباد، مستقل و به دور از هر گونه ستم و تبعیض بوجود آوریم.

در هر نقطه از جهان که طبقه کارگر مورد ظلم و ستم قرار بگیرد، در هر جا که طبقه کارگر برای زندگی شرافتمندانه مبارزه می‌کند اول ماه مه روز اعتراض جهانی کارگران نسبت به ظلم و بهره‌کشی و روز جشن برای کارگران از بند رسته جهان می‌باشد.

در دوران طاغوت دیکتاتوری شاه جلا و عوامل فاسدش با ساختن سندیگاهای قلابی و سازمانهای فرمایشی به اصطلاح کارگری سعی در تفرقه افکنی نمود و مانع شکل واقعی و مبارزه یکپارچه طبقه کارگر ایران شد ولی این دیکتاتوری خونخوار به همت ملت مبارز و قهرمان ایران و مبارزات سرسختانه آیت‌الله خمینی از میان برداشته شد. لذا در این لحظات تاریخی که امکان بیشتر در راه پیوند و همبستگی سراسری برای ما کارگران و زحمتکشان ایران فراهم است، ضمن تأکید بر ضرورت وحدت کارگران ایران از دولت موقت انقلاب خواهسته‌های ذیل را با قاطعیت تمام خواستاریم:

- ۱- هر چه زودتر در کارخانه‌ها، بانکها، موسسات بیمه، شرکتها، معادن، و زمینهای خارجی و شرکتی داخلی آنها ملی گردد.
- ۲- کلیه قراردادهای نابرابر سیاسی، اقتصادی، و نظامی اسارت‌بار با کشورهای امپریالیستی بخصوص قراردادهای نفتی باید لغو گردد.
- ۳- اخراج کلیه کارشناسان کشورهای امپریالیستی و جایگزینی متخصصین ایرانی را خواستاریم.
- ۴- صنعتی کردن کشور از طریق ایجاد و توسعه صنایع مادر باید عملی گردد.
- ۵- ضمن محکوم کردن هر نوع تجزیه طلبی، از حقوق ملی خلقهای ایران حمایت کرده و تضمین این حقوق را در قانون اساسی آینده خواستاریم.
- ۶- زمینهای مالکان و سرمایه‌داران بزرگ وابسته به دربار صادره و باید به شوراهای دهقانی سپرده شود.
- ۷- ما ضمن پشتیبانی از مبارزات ضد امپریالیستی آیت‌الله خمینی و آیت‌الله طالقانی از طرح انقلابی شوراهای ایالتی و ولایتی حمایت کرده، خواستار شرکت فعال تمام طبقات و اقشار در این مبارزات می‌باشیم.
- ۸- طبقه کارگر در انقلاب نقش اساسی و تعیین کننده داشته است لذا مجلس سوسان از نمایندگان کلیه طبقات و اقشار بخصوص طبقه کارگر باید تشکیل شود.
- ۹- قانون اساسی جدید باید مدافع منافع زحمتکشان باشد.
- ۱۰- قوانین کار ضد کارگری فملی لغو گردد و قانون کار جدید با شرکت نمایندگان واقعی کارگران شامل موارد ذیل باید تهیه شود:
 - الف - حق کار مطابق تخصص و تأمین معاش زندگی در دوران بیکاری با ایجاد صندوق بیمه بیکاری.
 - ب - قانونی بودن حق اعتصاب و اجتماعات کارگری و عدم دخالت نیروهای نظامی و پلیس در امور کارگری.
 - ج - ۴۰ ساعت کار در هفته.
 - د - تعیین حداقل حقوق برابر با مخارج زندگی و افزایش آن متناسب با ازدیاد سرسام‌آور قیمتها.
 - ه - تأمین سکن، بیمه، بهداشت رایگان و مصونیت در مقابل خطرات و بیماریهای ناشی از کار و حقوق مساوی در برابر کار مساوی برای زنان و مردان.
 - ز - برابری سرخصی سالیانه کارگران با کارمندان.
 - ح - تعیین بازنشستگی متناسب با سختی کار و حقوق بازنشستگی با افزایش قیمتها.
 - ط - اخراج کلیه نیروهای نظامی از محیطهای کارگری.
 - ی - به رسمیت شناختن سندیگاهای، شوراهای و اتحادیه‌های واقعی کارگری و انحلال رسمی سندیگاهای طاغوتی.

۱۱- اردیبهشت ماه ۵۸

ل - اداره سالتنا و تاسیسات کارگری به دست خود کارگران.

ما همبستگی خود را با تمام کارگران و زحمتکشان جهان اعلام می‌کنیم.

درد بر کارگران شپید

درد بر همه شهدای راه آزادی

شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه (خانه کارگر)

۱۱/ اردیبهشت ماه ۵۸

شماره صفر ایران زمین روز پنجشنبه ۲۹/اردیبهشت/۷۳ انتشار یافت. در سخن آغازین ایران زمین، خط مشی این هفته نامه توضیح داده شده است.

نبرد خلق ضمن تبریک به دست اندرکاران این نشریه و آرزوی موفقیت برای آنها سرسخن شماره صفر آن را برای اطلاع خوانندگان نبرد خلق منعکس می کند.

سخن آغازین

پنجشنبه ۱۴ دی ماه ۱۲۷۶ شمسی، که به همت شهید راه وطن، میرزا جهانگیرخان شیرازی و یارانش نخستین شماره روزنامه «صوراسرافیل» درآمد، در مقدمه خود اعلام کرد که می خواهیم «به ابنای این آب و خاک موروثی که با خون پدران و نیاکان ما عجین و سرشته است، ابراز ارادت می نمایم... در حمایت و معاونت روستائیان و ضعفا و فقرا و مظلومین، امیدواریم تا آخرین نفس ثابت قدم باشیم و از این نیت، تا زنده ایم دست نکشیم. و با صدای رسا می گویم که از تهدید و هلاک بیم و خوفی نداریم و به زندگی بدون حریت و مساوات و شرف واقعی نمی گذاریم... و به فریاد بلند، به تمام برادران ایرانی و ایرانی نژاد خود عرض می کنیم که اگر خدای نخواست از ما نسبت به وطن خلاقی مشاهده فرمایند ما را متنبه نموده و از راه کج باز دارند».

۴۵ سال بعد، در ۱۴ تیر ۱۳۲۱، به هنگام انتشار نخستین شماره «باختر امروز» در تهران، شهید راه آزادی، دکتر حسین فاطمی زیر عنوان «خدا - ایران - آزادی» نوشت: «برای خدمت به ایران و فداکاری در راه آزادی، قلم به دست گرفته، قدم به میدان گذاشته ایم، ما از مشکلات و موانعی که در این راه داریم آگاه و خود را برای مقابله با آن حاضر ساخته ایم. هدف اصلی و بزرگ ما خدمت به ایران و آزادی است». و هفت سال بعد وقتی باختر امروز انتشاری دوباره یافت، باز خروش برداشت: «شعار ما این است: یا مرگ یا آزادی».

امروز ما بر آئیم که در راستای هدفها و آرزوهای این آزادسردان و تمامی جان باختگان راه آزادی ایران، «ایران زمین» را منتشر سازیم و در این راه چشم به یاری شما خوانندگان «ایران زمین» دوخته ایم. ما نیز هم چون تمامی وطن پرستان، برای «ابنای این آب و خاک موروثی» آرزوی آزادی داریم و از همین رو شعار ما هم «یا مرگ یا آزادی» است.

ما به آزادی و دموکراسی اعتقادی عمیق داریم و حل تمام فاجعه ها و مصیبت هایی را که امروزه ملت ایران با آنها درگیر است، در گرو حاکمیت آزادی در ایران می دانیم. ملت ما از دیکتاتوری دو رژیم خودکامه گذشته و کنونی رنجهای بسیار برده و به رهایی، استقلال و سربلندی واقعی که در شان تاریخی اوست، دست نیافته است. هنوز در میان ایرانیان مقیم خارج کشور هستند معدود کسانی که آزادی را برای مردم ایران و برای هموطنان در زنجیرشان خورش نمی دارند. آنها یا هنوز رژیم مستبد گذشته را تبلیغ

ایران زمین

<p>عبدست نوری</p> <p>اولین آبرو</p> <p>عبدست نوری از سرسخت های مبارزه با رژیم پهلوی است. او در جریان مبارزه با رژیم پهلوی در زندان ها و تبعیدگاه ها به سرسختی و شجاعت خود شناخته شد.</p> <p>۵ مرداد ۷۳</p>	<p>سازمان و فصل نشر عده پنهانگانی ایران در ترکیه</p> <p>دستگاه امنیتی رژیم پهلوی با حضور اعلامی در ترکیه در اردیبهشت ۱۳۵۳ اقدام به سرکشی در اردوستان کرد. این سرکشی در اردوستان به سرکشی های قبلی برنگردید و در اردوستان به سرکشی های قبلی برنگردید و در اردوستان به سرکشی های قبلی برنگردید.</p> <p>۵ مرداد ۷۳</p>	<p>مهندس کنتز طهران</p> <p>مهندس کنتز طهران در تاریخ ۱۳۵۳ دولت برای کشتن مخالفان خود که در تبعید هستند در سرسختی اقدام می کند.</p> <p>۵ مرداد ۷۳</p>	<p>فهرست نامی</p> <p>فهرست نامی</p> <p>۵ مرداد ۷۳</p>	<p>ایران زمین</p> <p>سردکشی</p> <p>۵ مرداد ۷۳</p>
---	--	---	--	--

تولید: ۲ نسخه
انتشار ایران: ۲ نسخه
تولید: ۲ نسخه
تولید: ۲ نسخه
تولید: ۲ نسخه
تولید: ۲ نسخه

B.M.BOX 6066
LONDON WC1N - 3XX
شماره ناشر: 081 - 9068756

شماره صفر - پنجشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۷۳ - شماره ۱۰۸ Iran Zamin 19MAY1994 - هفته مصلح اول

اولین دولت غیرنژادی در آفریقای جنوبی تشکیل شد

«پسروزی ماندلا به ۳۲۲ سال آپارتاید نژادی و سلطه سفیدپوستان بر این کشور پایان داد»
«ماندلا با ۶۲ درصد آرا به عنوان اولین رئیس جمهور سیاهپوست در آفریقای جنوبی انتخاب شد»
«کابینه ۲۷ نفره ماندلا از ۱۲ سیاهپوست، ۷ سفیدپوست و ۳ رنگین پوست تشکیل شده است»
«مراسم رسمی تحلیف نلسون ماندلا با حضور رؤسای جمهور و هیاتهای سیاسی ۱۲۰ کشور برگزار شد»

خامنه ای از برگزاری تظاهرات در مراسم حج عقب نشینی کرد

«تلف بی عذرانه وزیر کشور عربستان، بحرانی است و از راهی برای حل آن نمی بینیم»
«محمّد بن مهدی ندادیده فدایی در مراسم حج با حضور آیت الله العظمی سید محمد باقر اسکنداری و آیت الله العظمی محمد باقر آل خامنه ای در مشهد حضور یافتند»
«خامنه ای، دعا خواند و گفت که این روزها همه ملت ما را در حج جمع کرده اند»
«خامنه ای، دعا خواند و گفت که این روزها همه ملت ما را در حج جمع کرده اند»

یادداشت های کوتاه اقتصادی

«مجلس شورای اسلامی در جلسه ۱۳۰۰ ام در تاریخ ۲۳ اردیبهشت ۱۳۷۳ در مورد طرح «توسعه صادرات» بحث کرد»

لعل نجیب

پاک دفتر دانشجویی در تهران

«دفتر دانشجویی در تهران»

می کنند، یا به ادامه حکومت پلیدترین دشمنان آزادی و انسانیت (رژیم خمینی) رضایت می دهند و به نوعی از آن حمایت می کنند. به خاطر بیایوریم که زنده یاد فاطمی یک روز گفت: «هرکس آزادی ملت ایران را محدود کند، به استقلال ایران لطمه زده و هر کس به استقلال ایران لطمه بزند، خائن و پلید است».

پس، از تاریخ خونبار این سرز و بوم، بند بگیریم که سعادت ملت ایران و استقلال وطن، از مسیر آزادی و دموکراسی می گذرد. از همین رو پوشیده نمی داریم که مانشریه «ایران زمین» حامی مقاومت ایرانیست. این مقاومت که در «شورای ملی مقاومت ایران» میبلور است، با ایستادگی ۱۵ ساله در برابر رژیم خائن و پلید خمینی و با بذل بی دریغ جان، ثابت کرده است که به آرمان «حریت، مساوات و شرف» مردم ایران وفادار است.

ما نیز می کوشیم با قلم خود در «ایران زمین» به این آرمانها وفادار باشیم و به سهم خود و در حد توانمان قدمی در این راه برداریم. گفتیم حامی مقاومت ایرانیست، اما تصریح و تاکید می کنیم که یک ارگان تبلیغاتی نیستیم.

می خواهیم که «ایران زمین» فراتر از تعلق به فرد یا گروه خاص، طیف گسترده ایرانیان مقیم خارج کشور را دربرگیرد. صفحات آن آینه یی از دموکراسی و ظرفیت تحمل و محل دادوستد فکری باشد برای کسانی که دلشان در عشق میهن و رهایی مردم ایران از استبداد سیاه آخوندی می تپد. حکومتی پلید و سياهکاری که تسه از گرده مردم ما کشیده و ۱۵ سال است خون آنها را در شیشه کرده است. هر انتقادی در این چارچوب، و هر هشدار و تنبیهی بس گرانبه است و به روی چشم ما و زینت بخش صفحات نشریه خواهد بود.

پس، «ایران زمین» از آن شماسست. می خواهد حال و هوای وطن عزیزمان را در دل هر ایرانی مشتاق رهایی وطن از چنگال آخوندها و بازگشت سرفرازانه و شرافتمندانه به ایران، زنده نگاه دارد. برای هرچه پربارتر شدن «ایران زمین» با آن همکاری کنید. هر نوع کمک شما، به ویژه در زمینه ارسال خبر، گزارش، مقاله، شعر و عکس و طرح و نقاشی به «ایران زمین» گامی است در جهت اهداف آن برای تحقق دموکراسی.

به امید موفقیت «ایران زمین» و تک تک خوانندگان آن، پیشاپیش دست تمامی همکاران دیده و نادیده خود در آینده را صمیمانه می فشاریم.

افقی جدید در مقابل آفریقای جنوبی

افشین ج

نلسون ماندلا رئیس جمهور آفریقای جنوبی

تأثیر قرار داد.

۱۹۸۴ - برگزاری انتخابات مجلس قانونگذاری

جداگانه برای بومیان و چند نژادیهای آفریقای

جنوبی

۱۹۸۵ - با بالاگرفتن اعتراضات و خشونت‌های

ضد تبعیض نژادی در شهرک‌های

سیاهپوست‌نشین، دولت نژادی آفریقای جنوبی در

۳۶ منطقه اعلام حکومت نظامی کرد. این حالت

فوق‌العاده یک سال بعد به کل کشور تعمیم

یافت.

۱۹۸۶ - فشارهای بین‌المللی به تحریم اقتصادی

علیه حکومت آفریقای جنوبی تبدیل شد.

۱۹۸۹ - فردریک دکلرک بعنوان رئیس جمهوری

آفریقای جنوبی با شمار رفرم سیاسی انتخاب

شد. فعالیت کنگره ملی آفریقا قانونی اعلام شد.

۱۹۹۰ - نلسون ماندلا رهبر کنگره ملی آفریقا از

زندان آزاد شد و مذاکرات رسمی بین دولت و

کنگره ملی آفریقا آغاز شد.

۱۹۹۱ - قوانین آپارتاید لغو شد.

۱۹۹۳ - ماندلا و کلارک جایزه صلح نوبل را

شریکاً دریافت کردند.

۱۹۹۴ - ۲۶ تا ۲۸ آوریل اولین انتخابات آزاد

چند حزبی و چند نژادی در آفریقای جنوبی

برگزار گردید.

۱۹۹۴ - ۳ مه کنگره ملی آفریقا به رهبری نلسون

ماندلا در انتخابات به پیروزی رسید. وی ۶۲

درصد آراء را به خود اختصاص داد.

۱۹۹۴ - ۹ مه نلسون ماندلا از سوی پارلمان

آفریقای جنوبی به ریاست جمهوری برگزیده

شد و به این ترتیب تسلط سیاسی ۳۴۲ ساله

اقلیت سفیدپوست در این کشور به پایان رسید.

۱۹۹۴ - ۱۱ مه اعضای دولت جدید آفریقای

جنوبی پس از ادای سوگند به طور رسمی کار

خود را آغاز کردند. هیئت دولت آفریقای جنوبی

دارای ۲۷ عضو می‌باشد که ۱۴ سیاهپوست و ۷

سفید پوست و ۶ تن بقیه از رنگین پرستان

هندی و غیره هستند. ۱۸ تن از وزرای جدید

از اعضای حزب کنگره ملی آفریقا، ۶ تن عضو

حزب ناسیونال سفیدپوستان و ۳ نفر دیگر از

اعضای حزب زولوهای اینکاتا می‌باشند.

۱۸۴۳ تا ۱۸۳۵ - بورها که از حکومت و قوانین

انگلیسی ناراحت شده بودند به طور دستجمعی

که به شمال کوچ کردند و نهایتاً دو حکومت

آفریکانا بوجود آوردند. ترانسوال‌ها (

TRANSVAAL) در سال ۱۸۵۲ و منطقه برون

پرتقال در ۱۸۵۴.

۱۸۶۶ تا ۱۸۶۷ - الماس و طلا در آفریقای

جنوبی کشف شد و بکارگیری سیاهان در معادن

الماس و طلا آغاز شد.

۱۹۰۲ تا ۱۸۹۹ - جنگ چریکی بورها علیه

انگلستان آغاز گشت ولی آنها در مقابل

انگلستان شکست خوردند.

۱۹۰۷ - حکومت لیبرال انگلستان خودمختاری به

حکومت آفریکانا داد و حق رای را فقط برای

سفیدپوستان در نظر گرفت.

۱۹۱۰ - اتحادیه آفریقای جنوبی عمدتاً از

آفریقای‌ها ایجاد شد.

۱۹۱۲ - کنگره ملی محلی آفریقا تشکیل شد.

این کنگره بعداً کنگره ملی آفریقا نام گرفت.

۱۹۱۳ - براساس قانون زمین، جداکردن سیاهان از

سفیدان و منطقه زندگی آنها آغاز گشت. این

جداسازی بعداً در تمام شئونات زندگی سیاهان

آفریقای جنوبی اعمال شد.

۱۹۴۸ - حزب ملی آفریقای با شعار آپارتاید

در انتخابات به پیروزی دست یافت و عصر

رسمی آپارتاید آغاز شد.

۱۹۵۱ - ۱۹۴۹ - ممنوعیت ازدواج مخلوط نژادها

اولین لایحه آپارتاید بود. این عمل با ثبت نام

جمعیت دست‌نبدی کردن مردم به نژادهای

مختلف و تعیین حله‌های متفاوت برای هر نژاد

دنبال گشت.

۱۹۵۲ - کنگره ملی آفریقا و متحدان آن مبارزه

علیه تبعیض نژادی را آغاز کردند.

۱۹۵۶ - محاکمه ۱۵۶ نفر از فعالان ضدآپارتاید

به جرم خیانت به کشور آغاز شد. تمام متهمان

در سال ۱۹۶۱ به حکم دادگاه تبرئه شدند.

۱۹۶۰ - کشتار شارپویل (SHARPEVILLE) که

در آن ۶۹ سیاهپوست کشته شدند توجه جهانیان

را بخود جلب کرد در همین سال فعالیت کنگره

ملی آفریقا ممنوع اعلام شد.

۱۹۶۱ - کنگره ملی آفریقا مبادرت به تشکیل

بخش نظامی نمود.

۱۹۶۱ - کانادا رهبری اخراج آفریقای جنوبی از

کشورهای مشترک‌المنافع را بدست گرفت.

۱۹۶۳ - ترانسکی TRANSKEI یکی از چند

حله مخصوص سیاهپوست‌ها بوجود آمد که در

دهه بعد میلیون‌ها سیاه در آن جا گرفتند.

۱۹۶۴ - نلسون ماندلا به جرم نقشه‌کشی برای

خرابکاری دستگیر و به حبس ابد محکوم شد.

۱۹۶۷ - شورش سوتو SOWETO صدها کشته

سیاهپوست بجای گذاشت و جهانیان را تحت

در آفریقای جنوبی شب سرد و وحشتناک

، شبی خفقان زا، ستم آفرین و طولانی که کمتر

نمونه در جهان داشته است بسر آمد. آفتاب آزادی

در این کشور طلوع نمود و نظام آپارتاید در

این کشور به پایان رسید. نلسون ماندلا که یک

روز بعنوان تروریست به زندان افتاد به ریاست

جمهوری آفریقای جنوبی انتخاب و عهده دار

سخت‌ترین مسئولیت‌ها در عصر امروز گردید.

بیش از ۲۲ میلیون سیاه آفریقای جنوبی که

دوسوم آنها هرگز رای نداده بودند به پای

صندوق رای رفتند. در این انتخابات که از ۲۶ تا

۲۸ آوریل برگزار گردید همه نژادها در آن

شرکت کردند. آنها برای حکومت ملی و ۹

حکومت منطقه رای دادند. وقتی پس از سه روز

رای‌گیری آخرین صندوق رای روز ۵ شنبه شهر

گردید آپارتاید بطور رسمی از بین رفت اما

ماندلا باید با عوارض آن که در تمامی زمینه

های زندگی آفریقای جنوبی تأثیر گذاشته مقابله

کند. آینده نشان خواهد داد که او تا چه حد به

خواست‌های مردم سیاهپوست آفریقای جنوبی و

ایده‌هایی که در تمام این مدت برای آن مبارزه

کرده است دست خواهد یافت. مبارزات مردم

آفریقای جنوبی یک مبارزه طولانی است که

سابقه آن به قرن ۱۷ برمی گردد. در این‌جا به

طور مختصر به تاریخچه بوجود آمدن آپارتاید و

مبارزه علیه آن می پردازم.

سیر آزادی

۱۵۰۰ تا ۱۴۵۰ - اولین ارتباط بین اروپائیان

سفیدپوست بخصوص ملوان‌های پرتغالی و بومیان

آفریقای جنوبی (HOTTENTOTS) برقرار شد.

۱۶۵۲ - شهر کیپ تاون بوسیله یک آلمانی تبار

بنام بور بوجود آمد و بعنوان مستعمره تصاحب

شد. کمپانی هند شرقی یک مرکز توزیع مواد

غذایی در این شهر ایجاد کرد.

۱۶۵۹ - اولین شورش علیه استعمارگران

سفیدپوست شکست خورد.

۱۶۸۵ - ازدواج در بین نژادهای مختلف ممنوع

اعلام شد.

۱۷۰۷ - اولین سرشماری در کیپ‌تاون نشان داد

که ۱۷۷۹ سفیدپوست دارای ۱۱۰۷ غلام یا

کنیز سیاه می‌باشند.

اوایل ۱۷۰۰ - بور (BOER) شروع به گسترش

مستعمرات خود به طرف شمال نمود.

۱۷۰۵ - انگلستان شروع به اشغال آفریقای جنوبی

نمود.

۱۸۰۶ - انگلستان کیپ‌تاون را در جنگ‌های

نابلتون تسخیر کرد.

۱۸۳۳ - انگلستان لایحه منع داشتن غلام و کنیز

را به تصویب رسانید و در نتیجه در سال ۱۸۳۶

در شهر کیپ‌تاون دیگر غلام و کنیزی رسمی

وجود نداشت.

سلمان رشدی جایزه گرفت

سلمان رشدی در ۱۳/۲/۷۳ در یک کنفرانس مطبوعاتی به مناسبت آغاز انتشار یک مجله بین‌المللی ضد سانسور بنام «فهرست سانسوره» حضور یافت. او پس از این کنفرانس مطبوعاتی به رویتر گفت: «ما می‌دانیم که (ایرانیان) دارای یک شبکه تروریستی در هر کشور اروپایی می‌باشند. ما می‌دانیم که آنها یکی از وحشیانه‌ترین رژیم‌های روی کره زمین نیست به مردم خود می‌باشند، اما تنها کاری که با آنها می‌کنیم کمی سرزنش کردن آنها است ولی در عین حال به درآوردن صدها میلیون پوند ادامه می‌دهیم. سوالی که باید بکنم این است که آنها چه کاری باید بکنند تا ما از فروش دست برداریم و توجه به این واقعیت را آغاز کنیم که این یک کشور تروریستی و قاتل است...»

خبرگزاری فرانسه در تاریخ ۲۶/۲/۷۳ خبر مسافرت سلمان رشدی به اتریش را مخابره نمود. این خبرگزاری اعلام کرد که روز دوشنبه در وین سلمان رشدی جایزه دولت اتریش برای ادبیات اروپا را از دست وزیر آموزش و هنر، رودلف شولتن تحویل گرفت. این جایزه که به ارزش ۱۷۰۰۰ دلار است در ۱۹۹۲ به سلمان رشدی تعلق گرفت اما به دلایل امنیتی مخفی نگه داشته شد. بدنبال یک موج اعتراضی در مطبوعات اتریش و سازمانهای نویسندگان، آقای شولتن تصمیم به دادن این جایزه گرفت. سلمان رشدی کشورهای اروپایی را به «تقویت فشار علیه رژیم تروریست ایران» فرا خواند.

خبرگزاری فرانسه در ۲۶/۲/۷۳ اعلام نمود که: «رشدی طی یک کنفرانس مطبوعاتی در مرکز وین اعلام کرد که رژیم تروریست در ایران به دنبال صدور تروریسم در کشورهای اروپایی است و باید تصمیم گرفت که می‌توان این را تحمل کرد یا نه. در واکنش به حرکت دولت اتریش، رژیم آخوندی اتریش را بخاطر اعطای جایزه ادبی به سلمان رشدی تنبیح کرد. خبرگزاری رژیم به نقل از محمود محمدی سخنگوی وزارت خارجه گزارش داد که این اقدام نه تنها از سوی جمهوری اسلامی، بلکه از سوی تمامی مسلمانان جهان و پیروان دیگر مذاهب الهی نیز محکوم است.

سرنگونی رژیم و ضرورت تشکیل دولت موقت انقلابی

از صفحه ۲

خارجی، امنیت سراسری جمهوری و دفاع ملی (شامل حراست از مرزها، حفظ تمامیت ارضی و وحدت جمهوری) و «امور مربوط به تجارت خارجی و گمرکات، تعیین نظام پولی و مالی کشور، انجام وظایف مربوط به بانک مرکزی، تنظیم بودجه‌ی عمومی و برنامه‌های اقتصادی که اهمیت سراسری دارند و یا مستلزم سرمایه‌گذاری‌های کلان هستند» و «بهره‌برداری از منابع طبیعی و ثروتهای عمومی کشور که اهمیت سراسری دارند» است. در رابطه با حقوق دولت مرکزی تأکید شده که «ارتش در منطقه‌ی خودمختار کردستان نیز مانند دیگر نقاط ایران حق دخالت در امور انتظامی داخلی را ندارد.» و «نظام قضایی جمهوری واحد است و در منطقه‌ی خودمختار دادگاهها طبق قوانین جمهوری و همچنین قوانین مصوب شورایی عالی کردستان، به دعاوی رسیدگی خواهند کرد.» همچنین «دولت مرکزی در اجرای وظیفه‌ی خود مبنی بر تأمین سریع پیشرفت و توسعه‌ی کلیه‌ی مناطق عقب‌افتاده‌ی کشور، موظف است که از درآمدهای عمومی سهم بیشتری را به رفع عقب ماندگی منطقه‌ی خودمختار کردستان نیز تخصیص دهد.» به جز موارد بالا که جزء حقوق دولت مرکزی است، بقیه امور مربوط به حاکمیت از اختیارات ارگانهای منطقه خودمختار کردستان می‌باشد که از طریق یک «ارگان قانون‌گذاری» بنام «شورای عالی کردستان» تعیین می‌شود.

آنچه مربوط به حقوق عمومی مردم کردستان ایران است شامل موارد متعددی است. مهمترین آن ماده ۱۲ طرح است که گفته می‌شود: «مردم منطقه‌ی خودمختار کردستان مانند سایر هموطنان خود در سراسر ایران از طریق قانون و بدون هیچگونه تبعیض در اداره‌ی امور کشور مشارکت خواهند نمود.» همچنین در ماده ۸ طرح به حقوق دمکراتیک مردم کردستان، مثل مردم سایر مناطق ایران پرداخته شده و گفته شده:

«کلیه حقوق و آزادی‌های مصرح در اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین‌المللی مربوط به آن، نظیر آزادی عقیده و بیان، آزادی مطبوعات، آزادی تشکیل و فعالیت احزاب و سازمانهای سیاسی، اتحادیه‌ها و شوراهای کارگری، دهقانی و صنفی، انجمنهای دمکراتیک، آزادی انتخاب شغل و محل اقامت، آزادی مذهب در کردستان خودمختار، همانند دیگر نقاط ایران تضمین می‌شود. کلیه ساکنان کردستان اعم از زن و مرد همانند ساکنان سایر مناطق ایران بدون هر نوع تبعیض جنسی، قومی، نژادی و مذهبی از تساوی حقوق اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی برخوردار خواهند بود.» همچنین در رابطه با حقوق مردم در ماده ۷ این طرح به مساله زبان کردی پرداخته شده و آنرا «زبان رسمی تدریس و مکاتبه‌ی داخلی در منطقه خودمختار» اعلام نموده و همچنین «زبان فارسی، در منطقه‌ی خودمختار نیز مانند دیگر مناطق ایران، زبان رسمی است و در مدارس همراه با زبان کردی آموزش داده می‌شود.» ملاحظه می‌شود که شورای ملی مقاومت ایران که اساساً یک ائتلاف از گرایشهای مختلف فکری و جریانات اجتماعی است، برای اولین بار در تاریخ ایران با مساله کردستان یک برخورد دمکراتیک، انقلابی و مردمی نموده است. اگر توجه داشته باشیم که اعلام موضع این یا آن حزب و جریان سیاسی نمی‌تواند اهمیت و مقامی که اعلام موضع یک ائتلاف سیاسی و یک الترناتیو دارد، داشته باشد، در می‌بایم که طرح شورای ملی مقاومت ایران چه اهمیتی از جهت برخورد دمکراتیک و مردمی با مسائل جامعه ایران دارد. گرچه این طرح همانند سایر طرحها و مصوبات شورا فقط برای ۶ ماه که عمر شورای ملی مقاومت ایران است، اعتبار دارد، اما بمثابة یک سند تاریخی که حقوق عادلانه‌ی بخشی از مردم ایران را به رسمیت شناخته و مبارزات عادلانه آنان را ارج گذاشته و خاطره شهدای گرانقدر آنرا گرمی داشته، در تاریخ ایران ماندگار خواهد ماند.

مهدی سامع - اردیبهشت ۷۲

جهانی حقوق بشر و کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط به حقوق کار، جلب همبستگی بین‌المللی با کارگران زن کشورمان در مبارزه‌شان برای کسب حقوق مساوی در مقابل کار مساوی با مردان، همبستگی با مبارزه کارگران و مزدگیران کشورمان برای احقاق حقوق مشروع و شناخته شده آنها منجمه حق تشکیل اتحادیه‌ها و سندیکاهای مستقل کارگری، حق کار، حق اعتصاب، حق بیمه همگانی و... مواردی است که می‌تواند در سرلوحه برنامه هموطنانی که در خارج از کشور پیرامون مسائل کارگری فعال هستند قرار گیرد.

سرکوبگرانه و ضدکارگری رژیم هم میهنان خارج از کشور می‌توانند ضمن همبستگی با مبارزه و مقاومت کارگران و مزدبگیران ایران، افکار عمومی، سندیکاهای بین‌المللی و مجامع حقوق بشر را هرچه بیشتر متوجه وضعیت و خواست‌بار کارگران ایران کنند.

خواست کارگران اخراج نمایندگان رژیم از سازمان بین‌المللی کار است.

دفاع از حقوق مکتسبه کارگران ایران بر طبق مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و بیانیه

مروری بر جنبش کارگری در سال ۷۲

از صفحه ۶

کارگر در این رابطه می‌گوید: «ضد انقلاب و سندیکاهای کارگری وابسته به صهیونیست دائماً جامعه کارگری جمهوری اسلامی را مورد سؤال و استیضاح قرار می‌دهند.» (جمهوری اسلامی ۲۳/آبان/۷۲)

در سال جاری باید این فعالیتها ادامه و گسترش یابد و برای دفاع از حقوق برحق کارگران ایران و برای افشاء سیاستهای

اطلاعیه :

تحویل پناهندگان ایرانی از جانب دولت ترکیه را محکوم می کنیم

طی دو هفته اخیر، گزارشهای نگران کننده‌ای در مورد ایرانیان پناهنده در ترکیه دریافت کرده‌ایم. از وقتی وزیر کشور ترکیه اعلام نمود که دولت ترکیه پناهندگان ایرانی را به رژیم ملاحا تحویل می دهد، پلیس ترکیه تعداد زیادی از پناهندگان ایرانی را دستگیر و طی چند روز گذشته تعداد زیادی از آنان را به رژیم ایران تحویل داده است. اخبار دریافتی حاکی از آنست که دولت ترکیه روز ۱۳ مه ۹۴ تعداد ۵۰ نفر از پناهندگان ایرانی و منجمله تعدادی از هواداران مقاومت ایران را تحویل رژیم ملاحا داده است. مسلم است سرنوشت این تعداد از هموطنان ما چیزی جز زندان، شکنجه و اعدام نخواهد بود.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران ضمن محکوم نمودن این اقدام ضد انسانی دولت ترکیه، از مجامع بین‌المللی مدافع حقوق بشر، سازمان ملل و کشورهای مدافع حقوق بشر خواستار آنست که دولت ترکیه را از این اقدام غیرانسانی بازدارند و برای پناهندگان ایرانی امکاناتی فراهم آورند که بتوانند به کشورهای دیگری انتقال یابند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران
۱۷ مه ۱۹۹۴

برخی از رویدادهای تاریخی

از صفحه ۱۲
۱۳۵۲/۳/۲۵ - شهادت مجاهد قهرمان رضارضایی در درگیری با مزدوران شاه
۱۳۵۶/۳/۲۹ - شهادت روشنفکر و اندیشمند سلمان دکتر علی شریعتی
۱۳۵۷/۳/۱۵ - درگذشت کاک عزیزبوسفی از مبارزان پرسابقه دوران سیاه دیکتاتوری شاه پس از آزادی از زندان
۱۳۵۸/۳/۲۹ - سرکوب خلق عرب در خوزستان ایران توسط رژیم خمینی به فرماندهی تیسار شاهنشاهی سید احمد مدنی (چهارشنبه سیاه)
۱۳۵۹/۳/۱۵ - اعلام تعطیل رسمی دانشگاه های سراسرکشور و هجوم مزدوران رژیم خمینی به خوابگاههای دانشجویان دانشگاهها در ادامه اقدامات ارتجاعی موسوم به انقلاب فرهنگی
۱۳۵۹/۳/۲۳ - برگزاری میتینگ بزرگ توسط مجاهدین خلق در امجدیه و انجام سخنرانی توسط مسعود رجوی در حمله چماقداران و مزدوران خمینی به این میتینگ، میلیشیای قهرمان مجاهد مصطفی ذاکری به شهادت رسید.
۱۳۶۰/۳/۲۰ - عزل بنی‌صدر از فرماندهی کل توسط خمینی
۱۳۶۰/۳/۳۰ - تظاهرات ۵۰۰ هزارنفری مردم تهران و حمله اوباشان و سرکوبگران رژیم خمینی به این تظاهرات اعتراضی و شهادت دهها نفر از تظاهرکنندگان در تهران و شهرستانها، روز آغاز مبارزه مسلحانه انقلابی برای سرنگونی رژیم خمینی
۱۳۶۰/۳/۳۱ - اعدام دسته جمعی تعدادی از زندانیان سیاسی ایران به دستور خمینی. در این روز

رفیق فدایی سعیدسلطانپور و مبارز قهرمان محسن فاضل از سازمان پیکار همراه عده‌ای دیگر اعدام شدند.

۱۳۶۲/۳/۱۲ - اعدام وحشیانه و دسته جمعی ۵۹ نفر از مردم قهرمان مهاباد توسط مزدوران رژیم خمینی

۱۳۶۲/۳/۱۳ - انجام شبه کودتای باند اکبرکامیابی - حسین زهری علیه خط اصولی در سازمان اقلیت
۱۳۷۲/۳/۱۹ - درگذشت دکتر ابوالقاسم جنتی

عطایی پژوهشگر و نمایش‌نویس در پاریس

روزهای تاریخی

۱ / ژوئن برابر با ۱۱ خرداد، روز جهانی کودک خارجی از ۲۲ مه تا ۲۱ ژوئن
۲ ژوئن ۱۸۴۷ - تشکیل نخستین تشکیلات کمونیستی به نام اتحادیه کمونیست‌ها بوسیله مارکس و انگلس
۲۸ مه ۱۸۷۱ - شکست کمون پاریس، اولین دولت کارگری در جهان و اعدام انقلابیون کمون بوسیله نیروهای ارتجاعی فرانسه
۱۶ ژوئن ۱۹۲۸ - تولد رفیق ارنستوچه گوارا
۱۸ ژوئن ۱۹۵۴ - کودتا علیه دولت ملی آریزن در گواتمالا توسط امپریالیسم امریکا
۲۵ مه ۱۹۶۳ - تأسیس سازمان وحدت افریقا
۹ ژوئن ۱۹۶۵ - آغاز مبارزه مسلحانه جبهه خلق برای آزادی عمان
۵ ژوئن ۱۹۶۹ - تأسیس دولت موقت انقلابی در بخش جنوبی ویتنام
۳۱ مه ۱۹۷۹ - حمله نهایی جبهه ساندینیست علیه نیروهای سوموزا در نیکاراگوئه
۶ ژوئن ۱۹۸۲ - حمله وحشیانه دولت اسرائیل به اردوگاه‌های فلسطینی در لبنان

NABARD-E-KHALGH
Organ of the organization
of Iranian People's Fedaian Guerillas

N°:108 22 May 1994

Nabard B.P 20, 91350 Grigny Cedex France	Hoveyat P.O Box 1722 Chantilly, VA 22020 U.S.A
NABARD POSTFACH 102001 50460 KOLN GERMANY	Nabard Casella Postale, 307 65100 Pescara Italia
Hoviat Post Restante Mimers Gade 118 2200 <u>N</u> Danmark	Price:6 F

با کمک های مالی خودسازمان رادارانجام وظایف انقلابی یاری رسانید.

هم ميهان مبارز:

سازمان ما برای مبارزه علیه رژیم خمینی و در تلاش برای ایجاد ایران آزاد، مستقل و دموکراتیک به کمک های مالی شما، به هم‌میزان که باشد، نیازمند است. شما می‌توانید کمک های مالی خود را به حساب بانکی نبرد خلق واریز کنید و یا مستقیماً دست ما برسانید.

حساب بانکی نبرد خلق

نام بانک: SOCIETE GENERAL
آدرس بانک: BOULOGNE-S-SEINE(FRANCE)
کد گیشه: 03760
شماره حساب: 00050097851
نام صاحب حساب: Mme. TALLAT R.T.

کردستان

اطلاعیه شورای ملی مقاومت

طی روزهای اخیر، در اثر توپباران مناطق مرزی کردستان عراق، گروهی از مردم بیگناه کشته و زخمی شده‌اند. این اقدام جنایتکارانه از اوریل تاکنون ادامه دارد. بنابر گزارشات دریافتی، به منظور این تجاوزات واحدهای زیادی از پاسداران در هفته‌های اخیر با تجهیزات و تسلیحات زیاد در نوار مرزی کردستان مستقر شده‌اند.

آقای سعید رجوی، مسئول شورای ملی مقاومت ایران، ضمن تسلیت به خانواده‌های داغدار قربانیان، حملات جنایتکارانه رژیم ملایان علیه افراد ایرانی و مردم بی‌دفاع کردستان در خاک عراق را محکوم نمود. وی تاکید کرد که سکوت و بی‌عملی جامعه بین‌المللی در قبال نقض آشکار تعهدات بین‌المللی از سوی رژیم خمینی و بمباران و تهاجمات وحشیانه این رژیم علیه مردم بی‌دفاع کردستان عراق، ملایان را در ادامه تجاوزات و کشتار کردهای ایرانی و ساکنین محلی این منطقه جری‌تر کرده است.

مسئول شورای ملی مقاومت گفت رژیم ملایان که دیروز برای کردهای عراقی اشک تمساح می‌ریخت از مدت‌هاست که نه تنها افراد ایرانی، بلکه مردم کردستان عراق را نیز مورد تهاجم قرار داده است.

آقای رجوی از شورای امنیت ملل متحد خواستار اقدام فوری جهت ممانعت از ادامه گلوله‌باران و تجاوزات رژیم خمینی در این منطقه گردید.

دبیرخانه شورای ملی مقاومت ایران - پاریس

۵ اردیبهشت/۱۳۷۳

رادیکومله ۱۲/۲/۷۳ - «مقامات رژیم ۲۷ فروردین ماه در مریوان و بانه به مردم روستاهای مرزی اطلاع داده‌اند که همکاری دارند طی یک هفته انجام دهند، چرا که بعد از آن مرزها تماما بین‌گذاری می‌شوند و رفت و آمد شبانه مردم بطور کامل ممنوع می‌شود. به همین مناسبت رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی، توپخانه و نیروی زیادی را به منطقه آورده و شروع به توپباران منطقه کرده و امنیت مردم را بهم زده و شرایط سختی را بوجود آورده است.

رژیم جمهوری اسلامی در روستای بیماره که در خاک کردستان عراق واقع شده است، دو پایگاه تاسیس کرده و شروع به تفتیش و اذیت و آزار مردم منطقه کرده است.»

اما دریغ و درد

— پرویز

آه ای نشانه‌ای ز وطن!
زیبای خوب شرقی من،
ای ماه روی ما
ماها!
تصویر تو.

در این دیار غربت
تلخ‌تر از تلخ
یادآوری ز خاک عزیزان
ایران شد:

در گیسوان تو
با یاد سبز جنگل گیلان
زیبای خفته‌ای ایست.
در روی تو

مستجاب بر کویر
بر بیکران دشت
نور شکفته ایست.

در آن دهان شهیدفشان
یادی ز سرزمین ادب
ایران
شعر نگفته‌ایست.

اما دریغ و دزد
در چشم‌های تو
در چشم‌های تیره‌شرفی غبارت
از خشم و تازیانه و گشتی‌ها
آنگه که تار موی تو در کوچه‌های شهر
عطر نشاط و عصیان می‌ریزد
بیم نهفته‌ایست!

۲۶ فوریه ۹۴

رادپو حزب دمکرات - رهبری انقلابی ۳/۲/۷۳ -
«از تاریخ ۱۹ فروردین ۷۳ رژیم ضدخلق
جمهوری اسلامی ایران منطقه (پان مشاق)
کردستان عراق را زیر آتش توپخانه خود قرار
داده است و در نتیجه این توپباران
ضدخلق‌های آخوندی چند نفر زخمی شدند و
چهار نفر جان خود را از دست دادند.»

رادپو به‌کلی ۳۱/۱/۷۳ - «یک منبع خبری
اعلام کرد که از ساعت ۵ عصر
روز ۲۹ فروردین توپخانه ایران بشدت روستاهای
سپیل، میرآوند، برکچل، عزت‌آوا، بی‌ماوه، شپال،
نچدرو، پاشرد و کانی‌خان در منطقه پنجون را
توپباران کرده است. حکومت ایران ضمن این
توپباران، در مقابل سرز کانی‌خان در روستای
کانی خرمک دست به تجمع نیروی زیادی زده
است. در نتیجه این توپباران سه نفر از
هموطنان کشته شده و خسارات مالی زیادی نیز
به باغات مردم منطقه وارد آمده است.»

در برابر تنگ می ایستند
خانه را روشن می کنند
و می میرند

شهدای فدایی
خرداد ماه

رفقا: حسن نیک داودی - امیرپرویز پرویان -
اسکندر صادقی‌نژاد - رحمت‌الله پیروندیزی -
بهروز دهقانی - حسن معصومی همدانی -
علیرضا شهباب رضوی - مریم شاهی -
خسرو ترگل - حسین سلاخی - مینا طالب
زاده‌شوستری - علیرضا رحیمی علی‌آبادی -
حسین موسوی دوست موچالی - رفعت معماران
بنام - سلیمان پیوسته حاجی محله - نعمت
باشعور - سعید سلطان پور - ماریا کاظمی -
منصور فرسا - مهدی پهلوان - شهرام میرانی (کاک
در هند) - محمدرضا محمدیان باباعلی (کاک
رشید) - حمید میرشکاری - ولی سوسنی -
منوچهر اویسی - جعفر قنبرنژاد - بهنوش
آذریان - طی سال‌های ۴۹ تا کنون در مبارزه
سلحانه با مزدوران امپریالیسم و ارتجاع ویا در
زندان‌های دژخیمان ستمگر شاه و خمینی
بشهادت رسیدند.

برخی از رویدادهای تاریخی

خرداد ماه

۱۴/۳/۱۲۹۹ - اعلام جمهوری گیلان توسط
میرزا کوچک خان

۱۰/۳/۱۳۱۰ - تصویب قانون ضد کمونیستی معروف
به قانون سیاه توسط رژیم رضاشاه

۲۹/۳/۱۳۳۰ - خلع ید از شرکت نفت انگلیس
توسط دولت ملی دکتر محمد مصدق

۲۹/۳/۱۳۳۲ - حمله مزدوران دربار محمد رضا شاه
به میتینگ حزب توده در بابل و شهادت تعدادی از
تظاهرکنندگان

۲۳/۳/۱۳۳۸ - اعتصاب ۴۰۰۰۰ نفری کارگران
کوره‌بازخانه‌های تهران و شهادت ۵۰ کارگر

کوره‌بازخانه در یورش مزدوران رژیم محمدرضا شاه
به اعتصاب کنندگان

۱۵/۳/۱۳۴۲ - قیام خونین مردم تهران علیه
دیکتاتوری شاه

۲۰/۳/۱۳۴۹ - شهادت آیت‌الله سعیدی در
شکنجه‌گاه‌های رژیم شاه

۴/۳/۱۳۵۱ - اعدام بنیانگذاران سازمان مجاهدین
خلق ایران، شهدای قهرمان محمدحسین نژاد -

سعید محسن علی اصفهانی و زادگان - رسول
مشکین‌فام و محمود عسگری زاده توسط رژیم شاه

در صفحه ۱۱